

V Českých Budějovicích 9. 4. 2026

Milí přátelé,

vstoupili jsme do velikonočního oktávu, do dní, kdy církev s radostí prodlužuje velikonoční „aleluja“ a znovu a znovu se nadechuje zprávou, která nese život: Kristus vstal z mrtvých – opravdu vstal! Pro každého z nás, zvláště pro Vás, kdo už máte za sebou dlouhou cestu života, je to slovo hlubokého povzbuzení. Vzkříšení nám říká, že nic z toho, co jsme prožili s láskou, se neztrácí, a že i naše slabosti a bolesti mohou být Kristem proměněny.

Hned v dalších velikonočních dnech slavíme neděli Božího milosrdenství. Svatý Jan Pavel II. ji ustanovil v roce 2000 jako připomínku toho, že Bůh se k člověku sklání ne s výčitkou, ale s otevřenou náručí. Jak mnozí víte, bylo to v den svatořečení sestry Faustýny Kowalské, jejíž památku jinak slavíme 5. 10. Polskou řeholnici sestru Faustýnu si Ježíš vyvolil za hlasatelku Božího milosrdenství – k šíření důvěry v Boží milosrdenství s pomocí obrazu, k jehož namalování podle vidění byla vyzvána. Již po výzvě k namalování obrazu v únoru 1931 Ježíš Faustýně poprvé vyjevil svou touhu, aby milosrdenství mělo svátek. Může to být pro nás krásná příležitost nahlížet zpět na svůj život nejen očima zásluh a nezdarů, ale očima milosrdenství: kde všude nás Pán nesl, odpouštěl, zvedal a dával nové začátky. Možná právě Vaše vyprávění o tom, jak jste zakusili Boží dobrotu, může být cenným darem pro děti a vnoučata, která dnes často hledají pevnou půdu pod nohama.

Ve třetím velikonočním týdnu nás církev zve k modlitbě za nová duchovní povolání. Je to čas, kdy si znovu uvědomujeme, že víra se nepředává sama od sebe – potřebuje svědky. Možná jste ve svých rodinách zažili radost z kněze, řeholnice nebo řeholníka, které jste osobně znali, nebo jste sami podporovali povolání modlitbou či povzbuzením. I dnes je vaše modlitba nenahraditelná. Starší lidé jsou často tichými „strážci naděje“, kteří nesou církev v srdci a v prosbě před Bohem. Vrchol tohoto týdne tvoří neděle Dobrého pastýře. Evangelium podle Jana (10,1–10) nám představuje Ježíše jako toho, kdo vchází k ovcím pravou branou, zná je jménem, volá je a vede k životu v plnosti. Ne jako nájemník, který utíká při prvním nebezpečí, ale jako pastýř, jenž dává život. Pro člověka

v pokročilejším věku mohou tato slova zaznít zvlášť osobně: Ježíš nás zná celý život, zná náš hlas i naše jizvy. A zve nás, abychom mu důvěřovali i tehdy, když přicházejí nové nejistoty. Zkušenost „dobrého pastýře“ můžete s jemností předávat mladším – třeba prostým svědectvím, že nebýt Krista, mnohé těžké chvíle byste sami nezvládli.

Na přelomu měsíce se zastavíme u svatého Josefa Dělníka (1. května). Tento svatý, mlčící ochránce Svaté rodiny, připomíná důstojnost poctivé práce. Mnozí z vás pracovali celý život bez velkých slov, ale s věrností a odpovědností. Právě svatý Josef nám ukazuje, že i obyčejná práce je modlitbou, když je konána před Bohem. Na koho si vzpomenete, že byl či je pro Vás inspirací a hnacím motorem svým přístupem k práci, ať v zaměstnání, doma, pomocí pro druhé, ve farnosti, kdy jste se od něj mohli učit vytrvalosti a službě.

1. květen a také 8. květen, kdy si připomínáme konec války v Evropě, jsou státními svátky, které otevírají prostor ke vzpomínání. Mnozí senioři mají v paměti příběhy strachu i naděje, ztrát i znovunabyté svobody. Tyto vzpomínky nejsou jen historií – jsou výzvou k vděčnosti a k modlitbě za mír, který nikdy není samozřejmostí. Vaše svědectví může mladým pomoci pochopit cenu svobody i odpovědnosti za budoucnost.

V naší církvi je 8. květen zároveň spojován s Pannou Marií jako prostřednicí všech milostí a celý měsíc květen je církví prožíván jako mariánský. Maria, která všechno uchovávala ve svém srdci, je blízká zejména těm, kdo se ohlížejí zpět a rozjímavě skládají mozaiku života. Modlitba růžence, májové pobožnosti či tichá důvěra v Mariinu přímluvu jsou pokladem, který může být předán z generace na generaci – často beze slov, prostou věrností.

Kéž je pro vás celý tento jarní čas povzbuzením: ve vděčnosti za prožitý život, v naději, kterou dává vzkříšený Kristus, a v radosti z toho, že i dnes můžete být nositeli víry. Vaše modlitba, paměť a svědectví jsou darem, který církev i společnost velmi potřebují.

S přáním Božího pokoje a ochrany Dobrého pastýře

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory